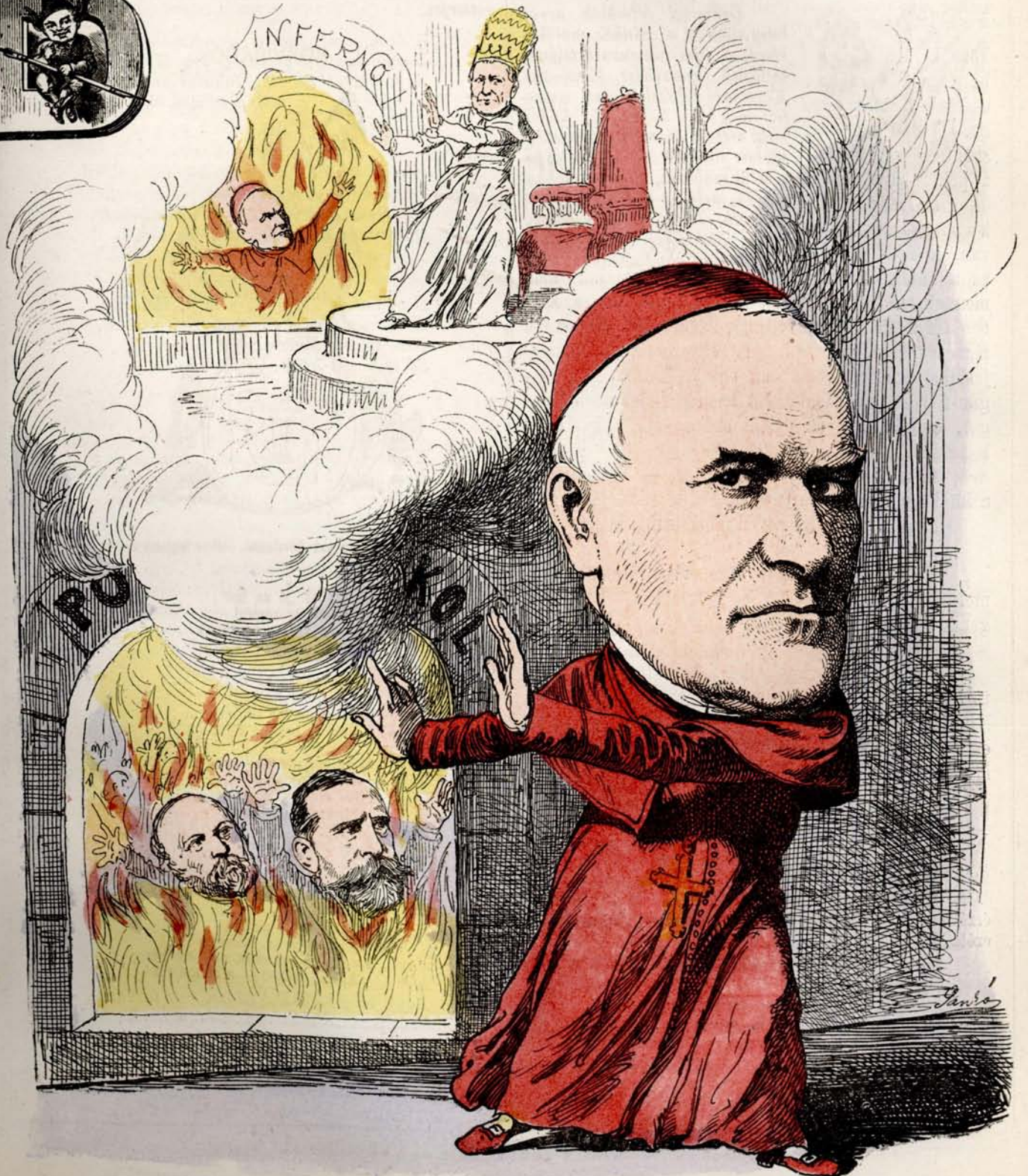

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Ő herczegsége.

Mikor a pápával áll szemben, opposzió; mikor az opposzióval áll szemben, pápa.

A pápa neki mondta, hogy az ördög körmei közé került; akkor ő herczegsége illendő tiszteletből nem felelhetett; most — esprit d' escalier gyanánt eszébe jut utólag egy elmés felelet, s mert a pápa nincs itt, elmondja a congressusi kisebbségnek, a mit ő szentségének kellett volna mondani: „Elmegyek a pokol kapujáig, de a pokolba nem megyek.“

De már most kérdés, miért megy épen a pokol kapujáig? Azért, mert az előcsarnok, mint tudva van, jó szándékokkal van kikövezeve, s a jó szándék az a határ, a melyen túl a mi főpapjaink nem mennek, mikor a hivek autonomiájáról van szó.

Minden esetre feltűnő, hogy főpapjainknak nemcsak legfőbbike, hanem egyszersmind legnyájasbika és a legfinomabbak egyike kezdte meg magán-fogadtatás alkalmával azon parlamentáris hangot, melyért, ha az elnöki széken ejti, okvetlenül lecsengeti magát.

A fogadtatásból kimenőben — beszélnek — a küldöttség egyik tagja odasúgta szomszédjának:

„Te, még is hiszek én felsőbb ihletben.“

„Ugyan?“

„A bizony. Ő herczegsége egész látnoki szemmel látott az én belseimbe; kitalálta, hogy mit gondolok és arra válaszolt.“

„Hogyan?“

„Hát ugy, hogy mikor kezdett beszélni a többségi autonomiáról, azt gondoltam magamban: Menjete a pokolba a ti autonomiátokkal. — És erre ő herczegsége precise azt felelte: „A kapuig igen, de a pokolba nem.“ Igazi próféta!

B. J.

Tünődés.

Ha a francia executiv hatalom elnöke „gyöngének érzé magát“ a békeföltételeket elolvasni; honnan vesz erőt, ha esetleg dictálni fog?

Gavroche,

ismeretes gamin.

Tavasza mindenütt. Franciaországban kinyílt a flos debitorum milliardifolium.

Agyó!

Éneklék a Párisból kivonuló „kiengesztelt“ poroszok.

*A béke szent, fizet a gránd naszjón,
Zsebünkben pöng már a sok Milliön.
Agyó Pari! Lebvol! Indulni kell,
Vérző szívvel megyünk belöted el, —
Agyó!*

*Vérzik szívünk, a Plász dö la Konkord
Terén hogy nem verhetük föl a port,
Hogy meg nem nyílt előttünk a bulvár,
Hol annyi a kioszk, fa s piszoár, —
Agyó!*

*Nem láttuk Tortonit, nem a Madlét
És nem a Grándüsesz dö Zsérólsztént,
Nem nyújtott mazagránt a kaferis,
Se csókot a kokott, a kis hamis, —
Agyó!*

*Nem láttunk téged, Kolon dö Zsülyé,
Ki nem tudod, állj-e még, vagy dülj-e?
Nem láttunk téged, tágas Sám dö Mársz,
Mely egy új Ekszpozisziórra vársz, —
Agyó!*

*Agyó tehát, agyó... no, te... izé...
Hogy is hívják? ... riktig: Sánzelizé.
Agyó, te négylábu Ark dö triomf
Dö létoal, te legmasszivabb tromf, —
Agyó!*

*Agyó, te kedves Boa dö Bulony,
Agyó, te hosszú Noterdám-torony,
Agyó, patkányon hizott kis gamén,
Kinél szurtosbat sohse láttam én, —
Agyó!*

*Agyó, te Hál szántrál, te Hipodróm,
Agyó, te bombalyukatott nagy Dóm
Déz Énvalid, te Szént-Zseneviév
És Túr Szenzsak, köszöntsön im egy hév
Agyó!*

*Agyó, agyó, szemem könyekbe vész;
Mindezt már nem bombázni oly nehéz!
Agyó, agyó, oh Belfránsz, pur tuzsúr,
Zsámport te miliár é... ton amúr, —
Agyó!*

„A Tanházy.”

(A mozikát hozá csinálta a Bognár Richard, a szövevént hozá irta a Kerekes Richard, keresztől élvezte és agráf Tótvilmus engedelmmel Abragni tolian vitéz olasz eredetijéből kimgyörözta magamagának a Spitzig Iczig.)

Előjáték a börzén.

— Árpád drei e fertel! — Tokorékpiztár vier en achtel! — Nem kül! — Veszek! — Vessz meg! — Ki? Te! Én? Ja! — Ssss! . . Tannhäuser! Zwei ein drittel! — Wu sinten diese Häuser? — Kerepesi országót! — Nix Tannhäuser — Ellinger heiser! — Ssss! . . Pszszsz! . . O per fun Bognarr! . . Hóber? Ich nemm! . . Ssss! . . Pszszsz! . . . Árpád! Hóber! . . Hóber isz kán árpát und árpát isz kein hóber! . . Ssssssss! . . Pszszsz! . . Tannhäuser! Csak két dorob van még! . . Ich nemm! Én veszek! . . Ssss! Pszszsz! . . Csak hod van!

A zártszéken.

Mégis szép tonálmángy ez a börze! Ha en ezt a két билетet a börzen nem vettem vona 2 florin aufgelddel, külene most nekem veni rendes áron a piztárba, a hun üli ed ojan odvarias kaszir, hod nemis pophon wágja az embert, ha kéri билетet. (*Köröl nézek engemet.*) Isten bizom, ojan szép publikom! Kedvem vona fölhielni ed actienvállolot gründolására, p: „Érdekeselődásrajegyeválthatnikölcsönösenbiztosítótársóság.” — Mily denerü előjáték! A Remengyi setálja köröl a hegedüvel es dörgöli minden mozikás ora alá az A-betöt. Es mijen leereszkedüleg pislont fel az Ondrási Julára es milen borácsogosan mosologja a szép keresztin menecskékre es kisaszonkákra. — Gott, milen zene! — (*Ed szomszéd ara fidjelmezi engimet, hoid még most csak hangolnak a zeneszek.*) Gott! Milen lesz akor hát az igozi! — Aha, most jön az öreg Erkl. Kezdenek az overtürt. Csöndesen fojdogálja a bombardon, szeliden pofogja a nagy dob, ládjan retschegnek a reztangyerok es a hegedők mint a megbokrosdott poripák nyargalják es a fovolák mendörögnek es a hárfa bömböli. Mijen mozikát! Edszere csak megál az Erkl es ősz hojába belekoposzkodja desperatosan: „Halt! Megálljanak oraim! Itt hiba van — es stimmt!”

ELSŐ FELVONÁS.

Nekem teczik ez az óper. Mihelyt motatja magát bene ed kis melodie — paf! a szerzü nyakon öti ütet három mázsa reztrombitóval es delizsancz- akarom mondani diszonancz-postával köldi szegint a más világba. — Pompás overtür! Háromfertál óráig a hegedők nem csinálják edjebet, csak: aj — toi, toi, toi, toi, toi, — aj — toi, toi, toi, toi, toi — es mikor mán aztat hittem, hojd kidölnek a nagy toitomba: akkor kezdik rá csak igozán. A thema kezdődik alatt, aztán szalad föl a Gelert-

hedre, a Gelert-hedről a Szecsini-hedre, ittend ed kitschit leöli magát es aztán fölszoszogja a „disznófejhez”. Ekor mán a holgotóság haja mind a három hegynek áll. Végre fölszaladja a firhang es látjunk a Vénos borlongját, a mibe épen nadjon beleónja a Tanházy, a min nem lehet nadjon csodálkozni, miotán a Kocsis kisoszon cselexi a Vénost, a mit ez a istenoszonság nem fogja nadjon megköszöni, ha megtudja. Vége az actosnak, de a fölvonásnak még nem. Kocsis kisoszon igéri Tanházy Elingernek tyókot, kolácsot, mákos kiflit, purim-kindlit, foghadmás rostélost. Nuczt allessz niks. Elinger váltig csak aztat kiobálja, hodj ő megy. A Vénos elájolja magát, a firhang rája esik es Tanházy szerencsésen megérkezik a földre. Az első a kivel találkozza magát a felföldön, az a gróf Bismark, a jenerál Motche, akarom mondani Moltke es a tübi. Ezek ütet invitirozzák ed kis csöndes ferblire, a mit edj pompásan instromentált szeptetbe adják todtonkra.

Fölvonás alatt.

Sohasem nem gondoltam volna etül a szelid Bognár-tul, hod ilen mérges mozikós. De az ember csalatkozza magát. Kocsis kisoszonrul is ki gondolta volna, hod ő Vénos? Hod a publikum molatsága a fölvonásközökbe is ne szenvedjen károsodást, az intendant engedelmmel ed páholba fiatal $\frac{1}{4}$ arisztokrat adja elüadást a nóbel tornyá-szatbul, mint ezt az iderajzolt képecskébül megláthacz. Természet otán van. Mondhatom, szép természet!

Egy páholy a „Tannhäuser” előadása alatt.

MÁSODIK FÖLVONÁS.

Eben látjuk edj dőnőró termit, a kit pingólta a kit Lehfy. Körösköröl apró vörös gombák, a miken a gráf és csoládja öldögélnek, de nem eszik belüle. Kezdődí magát ed ój malőr. A gráf Bismarknak van ed leángya, a ki szerelmes a Tanházyba bele, es a kibe bele szerelmes a Tanházy. Sok konkurrentje van neki, a töbi közt ed veszedelmes is, a Kőrispataki Farkas, a ki hires német poét es írja a „Gartenlaube“ czimő ojságba Wolfram von Eschenbach neve alatt. Bismark táti ojánlja, hod a két konkurrent csinálják ed dolár-versent, es a ki joban bírja, az viszi haza a kisosszont. No, most kezdüdi magát ed lóverseny-éneklés. Hat darab vitez kilép a placzra es edmásotán fottatnak a menyoszon elöt. Elinger beleónja magát a hosszas fottatásba es felkapva a gitárját, udj a fejihő vágja edj ritternek, hodj a gitárt el kül vini a drótoshoz. Ez alatt Tanházy éneкли:

A konkurrent nekem mit árt?
Neki adom ezt a gitárt!
Közületek egyik sem kő —
Üssön belétek a menkő!

A második fölvonás alatt.

Füh! . . . be meleg van! Mir wird immer tannheiszter, mondja meletem a Juliovszky, szelemdós magyar németszójátékszeresináló a Nefejeicsbül. — Eczere mozgalom. Megint ed kis zwischenakt-molatschág. Az első fotel-sorbul kiment edj finom $\frac{1}{10}$ govólér es kődi be a szé-kire esztet az elegáns heltartót, hodj a mint mondá finom nevetésel, valaki más a szé-kire rá ne ülje magát. Udj megteczet nekem ez a geistreich tréfát, hodj eztet is lerajzoltattam.

Egy néző a „Tannhäuser“ előadása alatt.

HARMADIK FÖLVONÁS.

Eben a Kőrispataki ifiőr beszélget az Abendstern borátjával, a mi nem volomi börziáner, hanem volóságos esthojnali csilag. Ezalatt a szegen Erzsi kisoszon meghal az onalumtul. De ot látom viszajüni a Tanházy lovagos vitez, a ki másoczor is beleónta a Kocsis kisoszonba. Jaj, szegen Tanházy, milen álapotba van. Olan rondjos, mintha a „meztlábásba“ egy soirébul dobták volna ki ötet. Elbeszeli a Kőrispotoki borátjának, hod kopott ki a legutolsó ingibül is; Érzsebet kisoszon ezalat meghalt; de megtodván, hodj a Tanházy viszajüt, magát a szinpodra hozatja, mialat a Dubez ur lágyan csipkedi a hárfát.

Ez a Tanházy-óper, a mint én látam: aufgeddel, akrobata-motatvángyal a páholba es heltartási trefával a zárceken.

Megérte a két florin plost, a kit adtam erte a börzen.

APRÓ HIREK.

> Mégis a legversatusabb ujságiró a mi drága aranyos Kákaynk. Tud az irni mindenkinek inye szerint: az ókonservatíveknek diplomacice, a deákpartiaknak tüzesen, a táblabiráknak zsirosan, a modern embereknek szellemdusan, s az ultramontánoknak szellemtelenül. Szóval a „Kath. Értesítő“ egészen a szellemtelenségnek szellemében van szerkesztve.

*

△ Talián Náci úgy találja, hogy marczius 15-ére valami igen szépet és okosat kellene mondania, s fölkiált: „De mikor ez olyan nagyon, nagyon nehéz dolog.“ Eddig ez a legokosabb, a mit mondott.

*

< Ugyancsak ő találja ki még ugyanazon giardinettóban a következő felkiáltást: „Oh Kossuth, Kossuth, miért nem születél inkább taljánnak!“ Mit Kossuth olvasván, vissza telegrafirozott: „Nem ettem — giardinettet.“ — Oh Talján, Talján, miért születél Náciznak!

*

● Kossuthot marczius 15-én felköszönteni nem talál méltóbb embert a „Magyar Ujság“, mint Rákóczi János főnótáriust. Igen épületes olvasni tőle e sorokat: „Megvenni e kufár világban mindent lehet. — A multnak dicsőségét elveszteni nem lehet, de megfertőzteni igen.“ Kérdés, hogy Rákóczy uram multjának dicsőségével melyik történt?

*

§§ Bordalt közöl a „Föv. Lapok“-ban a különben derék Zichy Géza gróf, s ebben a következő két sort olvassuk:

„Vigan! Csak a májbetegék
És a gazok szomoruk!“

Minthogy az egész nagyon szomorú egy költemény, de sem májbetegséget, sem gázságot benne fölfedezni nem lehet: nagyon kíváncsi lehet az ember, hogy mi a baja?

*

÷ A „Gyorsposta“ meg nem szűnik hirdetni, hogy Lónyainak kell miniszterelnökké lenni. Átkor, Átkor, hát azért tett Lónyai társulati titoknokká, hogy nyilvánosan kompromittáld!

— **Helfy**, mint a „Magyar Ujság“ jelenti, születésnapján lakomát adott, a hol Talján Náczi szerepelt „az indiai fánkok giardinettójával“. T. i. minden vendég egy fánkot kapott, (ez kevésnek látszik ugyan, hanem mindjárt meglátjuk, hogy nagyon is elég.) A fánkon kis zászló jelzé, hogy az kit illet. A fánokban pedig a vendég egy-egy levelkét, egy-egy csipős giardinettót talált saját nevére stb. — Már most mondja valaki, hogy a giardinettók nem sületlenek, mikor maga a szerző is szükségesnek látja, hogy fánokban sütsesse!

△ **Próbák** a fánkba sült giardinettókból: (szórolszóra)

„Henszlmann Imrének, a középkori falképek és az ujkori kéményseprők nemes védőjének, azt kívánom: sikerüljön felfedeznie egy olyan derék kéményseprőt, ki képes legyen egész Magyarország képét restaurálni.“

(Az igazság érdekében ki kell emelnünk, hogy Helfy derék házi asszonya olasz nő, ki magyarul nem ért; különben röstelt volna ily dolgot kifözni.)

● **A másik** így szól:

„Gonda László! Mikor szónoklataidat hallgatom, nem tudom, mit bámuljak inkább; gondolatod avagy hangod mélységét? . . . Rettenetes mélységes mindakettő! De nem is csoda; amaz szivedből származik, emez — hasadból.“

(Szegény Gonda! Annyi a gondolata, mint a hasa; hasa pedig annyi van, mint Helfynek elméssége. Hogy meg nem repedt az a szegény fánk!)

** **A harmadik:**

„Irányi Dániel! A kiváltságos osztály üldözője, a felnőtt osztály oktatója, a III. osztály fűtője!

Ennyi érdem jutalmául kívánok neked egy derék szép felnőttét.

(Elég rosz fát tett a tűzre, hogy fűtőnek neveztesék; de hogy ilyen rosz fánkot nyeljen el, azt meg nem érdemelte.)

** **A negyedik:**

„Patay István, a szónokok szónoka! Amit mi hosszú vezércikkekben s még hosszabb beszédekben mondunk, elmondja ő két szóval.“

(Patay megsugja Csikynek: Te, Sanyi, azt még sem hittem volna akkor, hogy olyan nagy ostobaságot mondtam.)

* **Horn** kijelenti, hogy a „Neuer freier Lloyd“ megszűnik, mert ő egy pénzintézet élére állított. Ebből inkább az következik, hogy a pénzintézet szűnik meg.

— **Ugyan-e** nyilatkozatban olvashatók a következő sorok: „A magyar körökben hiányzik az érzék, megbecsülni a magyar ügynek nem-magyar nyelven tett szolgálatot.“ Nehogy e szavakból azt a ráfogást olvassa ki valaki, hogy Horn ur a „Neuer freier Lloyd“-dal vélt a magyar ügynek szolgálatot tenni, fölhatalmazzuk magunkat kijelenteni, hogy Horn ur a „nem-magyar nyelven tett szolgálatok“ alatt nem cikkeket, hanem az országgyűlésen tartott beszédeit érti.

Posner-leleplezés,

vagy

a magacsinálta nagy ember,

avagy

„irká“-sz és szobrász,

vagyis

a városi tanács lóvátévéésének könnyű és háladatos mestersége.

Irkaházy és aczélpennássi Károly Lajos papirofex maximus.

Siegel Márk, az ő buchhalterje és fullajtárja.

Meczéveházy, sirkőfaragó.

Gimperl, öregbiró.

Somssich Pál, országgyűlési elnök.

Spitzig Iczig, leleplező.

(Nézők: asszonyok, gyermekek, távirdai szolgálk, doctorok és bábák.)

KÁROLY LAJOS. Hé, Siegel Márk!
SIEGEL MÁRK. Tessen poroncsolni!

KÁROLY LAJOS. Jelentsen be engem Meczéveháznál. Mondja neki, hogy két hónap múlva meglátogatom. Addig elkészülhet az elfogadási ünnepélyre. (Siegel Márk elszalad.)

KÁROLY LAJOS (két hónap múlva belép Meczéveházy boltjába, ki csöndesen vési a betüket.) Nu! Ez mind? Semmi ünnepélyes fogadás? (Félre.) Legyünk nyájasak. — Barátom, itt hoztam egy darab márványt, mit az én egyetem fog az ő pénzemért kifaragtatni. Ezt az áldozatot megérdemlem. Én nagy vagyok. Ugy-e, kőfaragó ur, ich bin ein groszer? No, a jövő héten kész legyen; a szobrot magammal viszem Londonba, hadd bámulják a hazai művészetet, hogy én hogy nőttem meg semmiből.

KÁROLY LAJOS. Hé! Siegel Márk!
SIEGEL MÁRK. Tessen poroncsolni.

KÁROLY LAJOS. Hija meg a magistratust az ünnepélyre. Holnap fogják rólam levenni a lepedőt.

SIEGEL MÁRK (szalad a városi közgyűlésbe, hol Gimperl az öregbíró elolvasva a meghívót, szónokol:)

GIMPERL. Uraim, József nádorunk szobrának leleplezése óta ily szép ünnepély nem viradt városunkra, mint a „Károly Lajos leleplezés.” Nem a főherczeg Károly Lajos, hanem a főherczeg Károly Lajos, városunk diszalbumcsináltatója és legrendszertőbb férfia az, kinek érdemektől ragyogó mell-szobra fog környülmélteteni — akarom mondani beszenteltetni. (Mind fölhuzzák a sarkantyus csizmát és mennek az ünnepélyre.)

SIEGEL MÁRK (rohan be Sommsichhoz s átadja neki a meghívót. Somsich fölrontja a levelet, melyből megérti, hogy a Károly Lajos-szobor leleplező ünnepélyt rendező bizottság választmányának elnöki küldöttsége az egész országgyűlést hívja meg a ceremóniára.)

SOMMSICH (ennyi szem — ességen maga is köszöbörre válván, darabig nem szól. Végre:) Ehez igazán ábrázat kell!

SIEGEL MÁRK. Hiszen van is, kérem, ki is faragták.

SOMMSICH. Mondja meg gazdájának hogy szédelg — a fejem. Nem mehetünk el.

KÁROLY LAJOS (szobájában a tükör előtt Stellungokat tanulmányoz. Távirtdai szolga belép.) Hah! Telegrammok!? — Hadd lám! (Olvas). Áj, áj! A pápa entschuldigoltatja magát. Szegény, be van zárva Rómába. Nem jöhet. Hm, hm! — Hát ez? „Lieber Posner! Pardon, muss in Berlin Siegesinzug halten. Sonst tiszta szivből.“ Aláírva: Wilhelmus. (Sajnálkozva.) Gott — milyen kár!

*

(Következik a leleplezési ünnepély.)

SPITZIG ICZIG. Hozafiak!

Mogyorok!

Izraelitőtestvérek! (Elljen!)

Ittend látjátok ti ezen lepedű alatta volokit, a kit nektek meg fogom motatni egészen leplezetlenül. (Elljen! E — helljen!)

Ed férfiót motatok, aki igozi polgár — (Elljen!) mer még nincs neki nemesi diplomát. (Elljen!)

Mer az pízbe keröli! (Igaz!)

De ő inden szeretne a kotyabúrt! (Ehelljen! Kluger Kopp!)

De nem adnak. (Zaj.)

Ed nemeség kerüli 25,000 florinba. (Pszszszszsz!)

Ez a kis szobrocskát pedig csak 100 florinba.

Oraim!

A mi nem sikerölte a gráf Festoticsnak, az sikerölte a Posnernak. (Elljen!)

Ő titeket kérte meg, hogy az ő piziért engedjétek kiforogni az ő portreját — es ez ne sikerölt.

Ti k emeltek ütet az ádelstandba.

Schäm dich Festotich!

Hazaficze gepöre! (Int és két hordármegfogja Posnert és emeli a nemességre. Díj: fejenkint 25 krajczár. Erre trombitaszó. Spitzig Iczig lerántja a hóst. Görög-tüz. Svindelinda Ridicula, Impudentia és Vonczina nemtők éles világításban ragyognak a szobor fölött.)

*

KÁROLY LAJOS. Posner, te nagy férfiú vagy.

A fátyol titkai.

— Jaj, ez még a fátyol alatt is rút; milyen lehet fátyol nélkül!

— Fátyolát egy kedvező szellő félre legyinti. Ki gondolta volna! biz ez egy csöppet sem rút.

Irányeszmék

az imént megpendített

„országos képzőművészeti tanács“

létesítéséhez.

Egy országos képzőművészeti tanács főladata csak az lehet, hogy az ország képzőművészeinek tanácsokat adjon az iránt, miképen lehet legkönnyebben és legcélszerűbben művészeti bakokat lőni.

Ezért az elnök legalább is gróf legyen, mint-hogy a „Pester Lloyd“-ban nemrég fényesen bebizonyult, hogy ily cél elérését csak a külföld műtermeiben (nevezetesen photographiai műtermeiben) megfordult grófi rangon álló egyének tudják sikeresen előmozdítani.

— Az alelnök főkelléke is az, hogy gróf legyen,

míg ellenben a külföld műtermeiben való megfordultság nem szükséges, elég levén, ha az alelnöklő gróf a külföld műtermeit kívülről megnézte, vagy ha azok leírása könyvtárában áll, (természetesen csinnal bekötve és szépen megaranyozva).

A tagok száma tizenkettő legyen, mert 12 épen egy tuczat, és tucatszámra országos képzőművészeti tanácsosokat mindenesetre olcsóbban kaphatni, mint en détail.

Legyenek pedig e tagok következőleg kiválasztva:

1. Egy szabó, ki megítélhesse, vajjon a fölállítandó emléksobrokon a ruha szabása helyes-e;
2. csizmadia, miután a magyarruhás szobrok egy negyede, t. i. a földtől föl a térdig, tisztán csak magyar csizma;
3. politikai lapszerkesztő, ki a szobor vagy kép politikai jelentőségére tartozik fölvi-gyázni;
4. fodrász, ki a szobrok hajára, bajuszára és szakállára ügyel, miután ezek az arcz legjellemzőbb részei;
5. testgyógyászati orvos, hogy a szob-

A fátyol titkai.

— Ej, ej! Kis báj-alak. Mily kedves vonásokat rejthet az irigy szövet.

— Az ember ne vágyakozzék megtudni azt, mit a fátyol jóságosan borít el.

rok magatartása és mozdulatai egészségellenesek ne lehessenek; 6. szűcs, ki az ország összes emléksobrainak magyar prémes kucsmáit, mentéit és kaczagányait a molyok ártalmas hatásai ellen megoltalmazza; 7. olajkereskedő, ki az olajfestmények olajának klasszikai minőségét ellenőrzi; 8. rendőrközeg, ki akkor lép előtérbe, ha valamely köztéren holmi policzajvidrig vagy konfiskált alakokat, illetőleg arcokat akarnak fölállítani, mire nézve hazánk műtörténelme, fájdalom, már nem egy példát tud fölmutatni; 9. illatszerárus, ki a festmények kozmetikai részére tartozik felügyelni, s a pomádék, pirosítók, hajnövesztő szerek stb. szempontjából itéli meg a műveket; 10. tapasztalt roué, ki a nőnem körül sokat buvárkodott, s mindenféle mezitelen női alakokat fog cenzurája alá venni, melyek az ő „imprimatur“-ja nélkül nem passzirozhatnak; 11. három- vagy négyemeletes háziúr, ki mindenféle monumentális építkezésekről kompetens véleményt tartozik adni;

vége 12. hivatalos halottkém, kinek visum repertuma dönti el, vajjon azok, kiknek szobrai föllesznek állítandók, már igazán meghaltak-e vagy sem.

Ezen tanács minden évnegyedben egyszer gyűl össze, mikor is minden tag évnegyedi fizetését, mely egy szál regalia britanicából áll, testületileg kiszívni tartozik, miközben a hazai művészet állásáról szépen eldiskurálnak.

A mit a tanács egyszer kimondott, az szent és az ellenkező véleményen levő kritikusok a Causarum Director által pörbe fogatnak.

Ily módon aztán a képzőművészetek fölvirágzása hazánkban örök időkre biztosítva lesz.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)

Előfizetési felhívás

„A D I V A T”^{GG}

legnagyobb s legdiszesebb képes szépirodalmi s divat-közlönyre.

Megjelenik minden hónapban négy, azaz két divat és két szépirodalmi számban, még pedig 1., 8., 16. és 24-dikén színes borítékkal, **pompás színezett aczélnyomatu divatképekkel**, himzés, kötés, borgolás, ruhaszabás s kelme-mintákkal, s főkép az irodalom élén álló erők által támogatott **kítűnő szépirodalmi részzsel**, azonkívül pedig:

!!!évenként két művészi kivitelű múltlappal!!!

Midőn előfizetési iverket ez új-évnegyedre kibocsájtjuk, fölöslegesnek tartjuk azoknak hosszabb ajánlását. Eddig megfutott pályánk már fogalmat nyujthatott közönségünknek lapunk iránya és tartalmáról.

Adni fogunk szépirodalmi részünkben ezentul is: **Vezérozikketek**, **hires nők élettörténét**, **költeményeket**, **eredeti s fordított beszélyeket**, **tárczánkban utirajzokat** s **egyéb ismeretterjesztő s érdekes czikkeket**, **híreket a nagyvilágból**, a **női kérdés**, **irodalom**, **művészet** s **tudomány terén**, **hasznos jegyzeteket a háztartás fölött**, **valamint tudósításokat a különféle hazai egyletekről**, **különösen pedig azokról**, **melyeknek élén nők állanak**.

A divatrészben, mely német, francia, olasz, spanyol, holland, dán, orosz, lengyel, amerikai és magyar kiadásban megjelen, adunk hónaponként egy pompás színezett **divatképet**, minőt egy hazai lap sem hoz, továbbá:

Divattudósítást, **öltözeteket** a készitési mód legtisztább magyarázatával, azaz **hölgyek részére: házi, estélyi és báli ruhákat**, **köpenyeket**, **otthonkakat**, **fűző derekakat**, **nyakkendők**, **kalapok**, **főkötöket** stb.

Lánykák részére a 16 évig: **ruhákat**, **paletókat**, stb.

Fiuk részére: **zubbonyokat**, **köpenyeket**, stb.

Ezekon kívül férfiak, nők s gyermekek részére mindennemű **fehérruhát**.

Kézimunkákat: a készitési mód legrészletesebb leírásával.

Vidéki előfizetőink mind ezen kívül még azon előnyben is részesülnek, hogy mindazon tárgyakat, melyeket a divatrész hoz, szerkesztőségünk által legjobban s legjutányosabban megszerezhetik.

Rendkívüli mellékletül az 1871. évi előfizetőinknek két pompás nagy múltlappal **kedveskedünk ingyen**; még pedig az első:

„J ó r e g g e l t”

Jankótól, **azonnal** megküldetik féléves előfizetőinknek.

Ujon belépő előfizetőink remek múltapot rendelhetnek meg: „Az anya utolsó órája”, mely **geniális Jankónknak** **genrekepe**; ugy szintén a „Jó reggelt” is (mely utóbbit csak a **január—juniusi** időszakra előfizetőink kapnak **ingyen**) darabonként 50 krért. Rendkívüli kedvezményül ezeken kívül a szintén kiadásunkban megjelenő **nagyszerű kivitelű képet** „Az 1870—71-ik év háboru és béke emléklapja” — a „Divat” **ujjon belépő** előfizetői a lehető legcsekélyebb árért (bolti ára 5 frt) **csak 1 frtért** csomagolással és szétküldéssel együtt — **szereshetik** meg.

Ezennel tisztelettel felkérjük **becses előfizetőinket**, **ugy azokat is**, kik most **szándékoznak** a „Divat” **pártolói sorába lépni**, **sziveskedjenek előfizetésüket minél előbb megtenni**, **hogy nagy költséggel járó lapunk kellő számbani nyomatása iránt tájékozhasssuk magunkat**.

Lapunk pontos szétküldését illetőleg, **kiadóhivatalunk panaszra nem fog okot szolgáltatni**, **kérjük azonban a név**, **lakás és utolsó posta hibátlan és olvasható följegyzését**, **azaz az alatt látható szelvénynek**, **mint előfizetésre legalkalmasabbnak**, **pontos betöltését**.

Előfizetési díj:

Negyedévre, azaz április 1-től junius végeig . . . . . 2 frt. — kr.
Három negyedévre, azaz április 1-től deczember végeig . . . . . 6 „ — „

Előfizethetni helyben a **kiadó-hivatalnál**, **Józseftér 6. sz.** — **Vidéken minden pósthivatalnál**.

T. gyűjtőinknek minden 8 előfizető után, egy tiszteletpéldánnyal kedveskedünk.

A DEUTSCH-féle könyvny. és kiad.-részv.-társaság
mint kiadó-tulajdonos.

Wohl Stephanie, Wohl Janka
felelős szerkesztők.

MILLIÁRDOK!

Béke van!

De én nem drága, hanem olcsó békét hirdetek nektek.

A sarez csak **1 frt. 50 krajczár** évnegyedenkint.

A fölülfizetésekből abrakot veszek koronázási táltosomnak.

Hiveim élczelmezése lesz legfőbb atyai gondom ezentul is.

Én megteremtém számotokra az egységet — teremtsétek elő számomra az öt milliárdot.

Borshelmus Imp^{ostor}.

Bismark m. p.,

Moltke m. p.

Végre

sikerült a takarékoság után törekvő közönségnek oly módozatot nyújtani, hogy 5%-os kamat mellett jelentékeny nyereségre lehessen kilátása, ha

tizenkét forintot e célra áldoz.

Elhatároztuk ugyanis az Osztrák-Magyarországon előnyösen ismert

császári ottomán 400 frankos vasuti sorsjegyekből

egy tekintélyes számot akként felosztani, hogy egy tized eredeti szelvényt évi egy frank (érczen) kamatozás mellett kiadhassuk. A kamatok évenkénti beszedéséről gondoskodni fogunk, valamint arról is, hogy annak megtörténtével egy ily $\frac{1}{10}$ 1 frankos szelvényre eső részjegyet illető szelvényt (coupon) kifizetjük.

Miután minden ilyen 400 frankos sorsjegy okvetlen kihuzatik, egy 10-ed részjegyre 40 arany-frank esik, mely mellett évenként

6 huzással 3 millió és 600.000 frank (aranyban) főnyereségre,

lehet játszani.

Ezen részjegyeket adjuk mi 12 ftért o. é., úgy hogy a legkisebb nyeresémény esetén is a kamatokon kívül a tőkeösszeg megkészszerződik, holott minden más 25–30%-os kis sorsjegyeknél a legkisebb nyeresémény esetén a tőke elvész e ezenfelül kamat sem fizetetik.

Igy hát ezen részjegyek vétele, minden más fölött, mindenkinek ajánlatos.

Ezen $\frac{1}{10}$ -sorsjegyek csak nálunk s meghatalmazott ügyvivőinknél szerezhetők meg.

Mi ezenkívül minden Osztrák-Magyarországban létező sorsjegyet árusítunk el havi 5, 6, 8, 10 ft, vagy a vevő tetszése szerinti részletek lefizetése mellett.

Videkről jövő megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek

Leitner és társa,
pénzváltó- és banküzletében,
Bécs, Tuchlauben 17.

A Deutsch-féle könyvny. és kiad.-részv.-társ. intézetében megjelent s nálunk kaphatók:

MEGYERENDEZÉS

az 1848. év szellemében

TOLDY ISTVÁN-tól;

nagy 8-rét, 16 iv diszes kiállításban;

Ara 1 frt. 40 kr., bolti ára 1 frt. 80 kr.

A meyerendezés kérdése, mely ez időben az illető körök nagyban foglalkoztatja és az országgyűlésben most első sorban kerül napirendre, ezen munkában kitűnő értelemmel, szelleműsan és kimerítően fejtegettetik. A szerző utóbbi időben megjelent munkái oly elismerőleg fogadtattak a t. érdeklő közönségtől, hogy bizton reméljük, miszerint szerző irodalmi munkásságának ezen legújabb szülöttje is a megérdemelt részvétre találand.

Pesten, 1870. májusban.

A Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaság Pest, 1871.

Lang D. legjobbnak bizonyult s egészen ártalmatlan

arcz-pastája

azonkívül, hogy a legtermészetesebb, legfinomabb, legkedvesebb fehérséget eredményezi az arczbőr legkisebb hátránya nélkül és a nélkül, hogy az arcz észrevehető lenne a kitűnő kendező szer használata: bársonyszerűvé teszi az arczbőr felületét, eltünteti annak tisztátalanságait (májfoltok stb.) s megőrzi az üdeségében a legkésőbb vénségeig.

E jeles szer minden fajabelit fölülmul s nem szorul üres nagyhangu dicséretekre.

Egy fehér vagy piros arcz-pastával telt tégely ára 2 frt o. é.

NB. A legfinomabb keleti **hölgy-pornak** az arcz, nyak, s karok kecsesi emelésére valóban csoda hatást eszközöl. Ara skatulyánként 1 frt o. é.

Megrendeléseket a pénz előleges beküldése, vagy utánvét mellett is a leggyorsabban teljesít

Lang D. Bécs, Burggasse 47.

Nagyobb mennyiségben vevőknek jelentékeny százalék. 483 1–12

Az első és legnagyobb

amerikai fehérmű-gyár fiókja.

FOGL D. és társa.

Pest, városháztér 6. sz.

Van szerencsénk a t. cz. közönséget tiszteletteljesen értesíteni, miszerint Rumburgbóli A. Gyula **esőd-tömégének áruit**

50%-al a vételáron alól végeladjuk.

Finom vászon törülköző-kendők tuczatja 5–6 ft.

Hat személyre való finom fehér vagy szines damaszt asztalteríték 4,50, 6, 7 ft.

Rumburgi vászon $\frac{1}{4}$ széles, 50–40 rőfös darabja 17, 20, 25 frt.

Rumburgi vászon $\frac{1}{4}$ – $\frac{3}{4}$ széles 30 rőfös darabja 7,50, 9, 10, 11 frt.

Rumburgi battist zsebkendők különféle színekben, tuczatja csak 2 frt 50 krba kerül, igen finom.

Rumburgi gyolcs zsebkendők tucza csak 2, 3,50 frt.

Kanavász $\frac{1}{4}$ széles 30 rőfös darabja 8 frt.

Rumburgi uri-ingek, dbja 1,80, 2, 2,50, 3, 6 frt a legfin

Rumburgi uri-alsó-nadrágok, német és francia szabásu, darabja 1,30, 1,50, 1,80 frt.

Rumburgi női-ingek, darabja 1,50, 1,80, 2.

Rumburgi himzett ugynevezett szívéri ingek, igen finom 3 frt 50 kr.

Battist chiffon corsettek, dbja csak 2 ft, igen finom 3 frt, fehér himzéssel 4–5 frt.

Fehér hölgy-zubbonykák chiffonból 2,50–3 forint diszítéssel együtt.

50 frtérti vásárlók egy damaszt 8 személynek való készületet ingyen kapnak

Minták és árjegyzék kívánatra ingyen.